

[Anne Grete Holmsgård]

med, at man bare kan sige: o.k., vi får denne TDI-værdi smukt igennem et 70-årigt liv. Hvis vi tager et andet eksempel, hvor man får hele dytten på én gang, basta, kunne jeg godt tænke mig at vide, hvad hr. Skrumsager Skau egentlig forestiller sig der ville ske. Lad os tage en anden grænseværdi, nitratgrænseværdien. Hvad tror hr. Skrumsager Skau der ville ske, hvis man fik hele den badulje, man ellers får i et helt livsforløb, på én gang? Eller kviksølv eller bly eller kadmium? Der ville selvfølgelig opstå nogle omfattende skader. Derfor skriver miljøstyrelsen i sin rapport fra december 1984, at det er uønskeligt med længerevarende overskridelser af den fastsatte grænseværdi, TDI-værdien.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Vi går tilbage til talerrækken.

Ahlmann-Ohlsen (KF):

Debatten i dag har været afbalanceret og saglig og har handlet om to puljer af tilkendegivelser, nemlig ministerens grundige og gennearbejdede handlingsplanoplæg og et dagsordensforslag, der er fremsat af en række af folketingets partier. De to oplæg er meget identiske, ser meget ens ud. Dagsordenen er noget nær en fotokopi af ministerens oplæg. Nu er det jo altid sådan med fotokopier, at de er knap så skarpe som originalen og af en lidt anden kvalitet, men stort set er tingene samstemmende. Jeg skal derfor på kristeligt folkepartis og det konservative folkepartis vegne tilslutte mig dagsordenen.

Skrumsager Skau (V):

På venstres og CDs vegne kan jeg tilslutte mig den motiverede dagsorden, som vi vil stemme for.

Leif Hermann (SF):

Jeg skal ikke sige noget om den helt nyopfundne, moderne fotokopieringsteknik, men tage et spørgsmål op, nemlig sygehusaffaldsforbrændingen, som jeg også har været inde på i første omgang.

Miljøministeren fremhævede, som det også fremgår af miljøstyrelsens rapport, at sygehusaffaldsforbrændingen kun udgør 1 pct. af den samlede affaldsmængde. Nu er ministeren så begejstret for at hitte ud af, hvordan belastningerne ved de enkelte anlæg er, og

derfor er, så vidt jeg kan se, betragtningen om 1 pct. af den samlede affaldsmængde ikke så frygtelig interessant, men mere, hvordan det enkelte anlægs miljømæssige forhold er.

Nu har jeg i første omgang nævnt affaldsforbrændingsanlægget ved sygehuset i Viborg, og jeg skal som begrundelse for at interessere mig særdeles meget for sygehusaffaldsforbrændingsanlæg lige nævne, hvad Viborg amtskommunes sygehusforvaltning til amtsborgmesteren den 15. marts 1985 har skrevet om driften af affaldsforbrændingsanlægget ved Viborg sygehus. Jeg så, at den tidligere sygehusudvalgsformand i Viborg var her for et øjeblik siden, så han er da velkommen til at høre efter. Sygehuset har ingen oplysninger om, hvor meget der bliver brændt. Der er aldrig foretaget vejninger, og de pågældende institutioner, som i øvrigt får lov til at vælte en skrækelig masse papir og sådan noget ned i det, smider selv affaldet direkte i ovnen.

Nu kunne man tænke sig, at et sådant sygehusaffaldsforbrændingsanlæg er en enlig svale; det burde i hvert fald være det i Viborg amt, men går man længere ned i besvarelsen, ser man, at det ganske vist anføres, at ovnen på sygehuset i Nykøbing Mors er af en anden type, men i miljømæssig henseende svarer den til Viborgovnen. Det vil sige, at vi må formode, at der slipper ganske meget ud. Når det oven i købet er således, at skorstenen på affaldsforbrændingsanlægget ved Viborg sygehus udmunder 12 m under taget på den nye sengebygning, må vi formode, hvis vi går ud fra miljøstyrelsens antagelse om partikelbundethed, at et betydeligt antal etager på den nye sengebygning i Viborg er dioxinificerede allerede inden ibrugtagningen.

Det er en udmærket lejlighed, når vi i dagsordenen har fået sygehusaffaldsforbrændingsanlæggene med, til at foretage en række undersøgelser af disse efter min opfattelse helt uantagelige forhold.

Maisted (FD):

Når jeg bad ministeren om at svare på, hvor han placerer dioxin i forureningsbilledet, var det selvfølgelig, fordi jeg i debatten havde hørt ministeren oplyse, at man kender omkring 200 forbindelser, men at man ikke har kendskab til, om alle er lige farlige, eller